

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 97. De ritibus, S. Imaginibus, Reliquiis, precibus pro defunctis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. Parentum legitime inita non debere re-
 A.C. 1549. scindi.

Mox tamen Synodus in articulo trigesimo septimo hæc addit: *Volumus tamen liberos sedulo admoneri, ut divini præcepti memores, velint in parentum esse potestate, nec illis insciis, aut invitis inire matrimonia, ac quidquam rei serio inchoare præsumant.*

Hanc in rem Synodi Patres in articulo trigesimo octavo hæc subjungunt: *Ut matrimonio suus honor conseruetur, conjunctiones conjugum volumus in conspectu Ecclesiæ, adhibita celebritate consueta, confirmari, ne per occultas copulationes, sub prætextu conjugii illicitæ libidines grassentur, & ut pericula, quæ ex clandestinis copulationibus suboriri possunt, excludantur: nomina contrahere volentium, ante conjunctionem, tribus diebus festiuis, non immediate se invicem sequentibus, sed per aliquot dierum intervalla a se distantibus, in Ecclesia coram multitudine proponi debeant.*

§. XCVII.

De ritibus, S. Imaginibus, Reliquiis Sanctorum, ac precationibus pro Defunctis.

Articulus trigesimus nonus hæc proponit: *veterem morem in Ecclesia sequimur, dum salem, aquam, & cæteras, quas*

quasdam res in usum fidelium, per oratio-
nes in verbo Dei præparamus, - - - quem
morem in Ecclesiis nostris præcipimus con-
servandum: dummodo pastores sedulo edo-
ceant, effectus, qui inde petuntur, non i-
psarum rerum efficaciam, sed divinæ virtutis
operationi, per fortissimi Nominis divini in-
vocationem tribuendos esse.

Sæcul. XVI.
A. C. 1549.

Similiter, inquit Synodus in articulo
quadragesimo, etiam reliquas cæremonias,
quæ mentes hominum ad pias, & utiles
cogitationes excitare possunt, diligenter re-
tinendas censemus: quales sunt, quæ in ad-
ministratione sacramentorum adhiberi con-
sueverant; quibus annumeramus, ut templa,
velut orationum, & divini cultus, & sa-
cramentorum officinæ, per loca idonea, ha-
beantur: ad quorum ornatum, simul etiam
velut divini cultus, & promovendæ pietatis
apta instrumenta, in iis signa Crucis, alias-
que imagines, vexilla, vestes sacras, altaria,
& vasa sacra conservari & usurpari vo-
lumus.

In articulo quadragesimo primo ita
pronuntiat Synodus: Imaginum usum
velut pro erudienda plebe, & omnium a-
nimis excitandis utilem, in Ecclesiis nostris
retineri serio mandamus, dummodo pastores
nostri populum accurate moneant, imagines
non ad id proponi, ut adoremus, aut co-
lamus eas; sed ut quid adorare, aut colere,
quarum rerum utiliter meminisse debea-
mus,

Sæcul. XVI. A.C. 1549. mus, per imagines recordemur: procaces vero imagines & nimio artis lenocinio, ad mundanæ potius vanitatis speciem, quam ad pietatis commonitionem effigiatas, in templis proponi omnino vetamus, tam lascivam artis ostentationem frugi, & severo patrifamilias intra privatas aedes gravem, templis prorsus intolerabilem censentes.

His in articulo quadragesimo secundo adhuc ea, quæ sequuntur, addit: Cum utilis, & legitimus imaginum usus intra eos limites contineri merito debeat, ut simplex populus non ipsas imagines adorare, aut fiduciam in eis ullam ponere, sed quem adorare, quosve honorare, & unde omnia sperare debeant, per imagines discant recordari: Nos pravæ superstitioni viam præcludere volentes, omnibus locorum ordinariis injungimus, ut si forte in territoriis suis ad imaginem aliquam concursus fieri, & homines ad ipsius imaginis figuram respectum habere, & quasi quamdam divinitatis opinionem illi tribuere animadverterint, ipsam imaginem, adhibitis prius in Consilium Theologis, & Christianarum antiquitatum scientissimis juxta, ac pientissimis viris, pro causæ qualitate, aut tollant, aut mutant, & aliam, a prima notabili quantitate differentem reponant; ne rudis populus, in intellectu suo depressus, & ideo per media corporalia ad divina erigendus, spem suam contra Ecclesiæ intentionem, in corporali, & quidem

quidem certa imagine, privata phantasia, at-
 que inhaesione collocet, quasi in illa sit quae-
 dam necessitas, ut per eam, & non aliter
 inducatur Deus, & sancti id facere, quod
 petitur.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1549.

Articulus quadragesimus tertius
 sacras Reliquias monet in Eccle-
 siis vel ob id proponendas, & religiosa
 pietate venerandas, ut per eas fideles com-
 moniti, discant virtutem, & fidem sancto-
 rum imitari, & alicubi in iis sanguinolent-
 as notas, & pro fide Christi tolerati mar-
 tyrii vestigia cernentes admoneantur; spem
 fidei nostræ non esse inanem, pro qua om-
 nia dira pati sancti Martyres in animum
 sibi induxerunt.

In articulo quadragesimo quarto a-
 gitur de sacris Peregrinationibus, eas-
 que populo permittendas esse censet
 Synodus, dummodo sedulo caveant Pa-
 stores, ne usquam abusus irrepat.

In quadragesimo quinto Patres sta-
 tuunt sanctos esse colendos eo societatis, &
 dilectionis cultu, quo in hac vita Sancti ho-
 mines rite coli possunt, quorum etiam me-
 ritis associari, & orationibus adjuvari rite
 petimus.

Articulus quadragesimus sextus
 comprobatur orationes pro defunctis, si-
 mulque quasdam profert rationes, quæ
 carcerem piacularem dari confirmant.

Dein-

Sæcul. XVI. Denique articulus quadragesimus
A.C. 1549 septimus commendat jejunii, ac absti-
 nentiæ legem, eamque ex legitimo Ec-
 clesiæ præcepto descendere statuit.

§. XCVIII.

*Capita pro emendatione disciplina,
 ac morum.*

Altera pars, quæ morum correctionem spectat, quinquaginta septem complectitur capita, quorum potissima pars ex priori Moguntino Concilio desumpta fuit; quocirca hoc loco nonnisi eorum titulos recensebimus.

I. De Constitutionibus Ecclesiæ.

II. Ne ignoti & inexplorati ad prædicationis munus admittantur.

III. Observandi Parochi, & concionatores, quomodo quisque doceat.

IV. Videndum, quibus libris parochi, & concionatores passim utantur.

V. Plebs, ut concionibus, & divinis intersit, per magistratus adigenda.

VI. De Horis Canonicis.

VII. Quæ ad tremenda Missæ mysteria requirantur?

VIII. Presbyteri cum irreverentia Missas celebrantes coercendi.

IX. De præmittenda Sacerdotum Confessione ante Sacrificium Missæ.

X. Mis-